

Školní časopis

Ámos

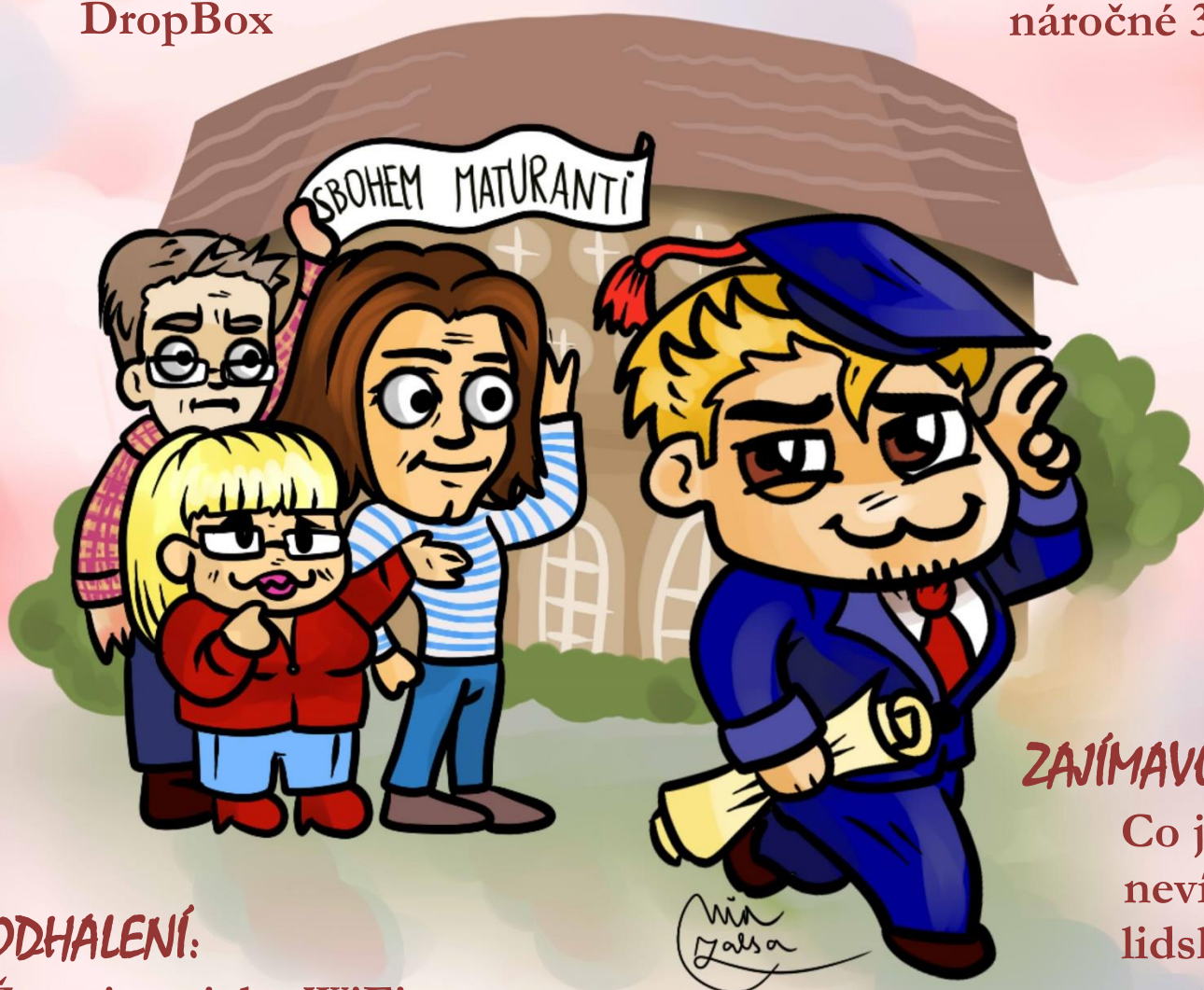
6. číslo

květen 2015

ročník I.

DUEL: OneDrive vs.
DropBox

SPOJOVAČKA pro
náročné 3:D

ODHALENÍ:

Ženy jsou jako WiFi,
muži jako Bluetooth

ZAJÍMAVOSTI:

Co ještě
nevíte o
lidském
těle?

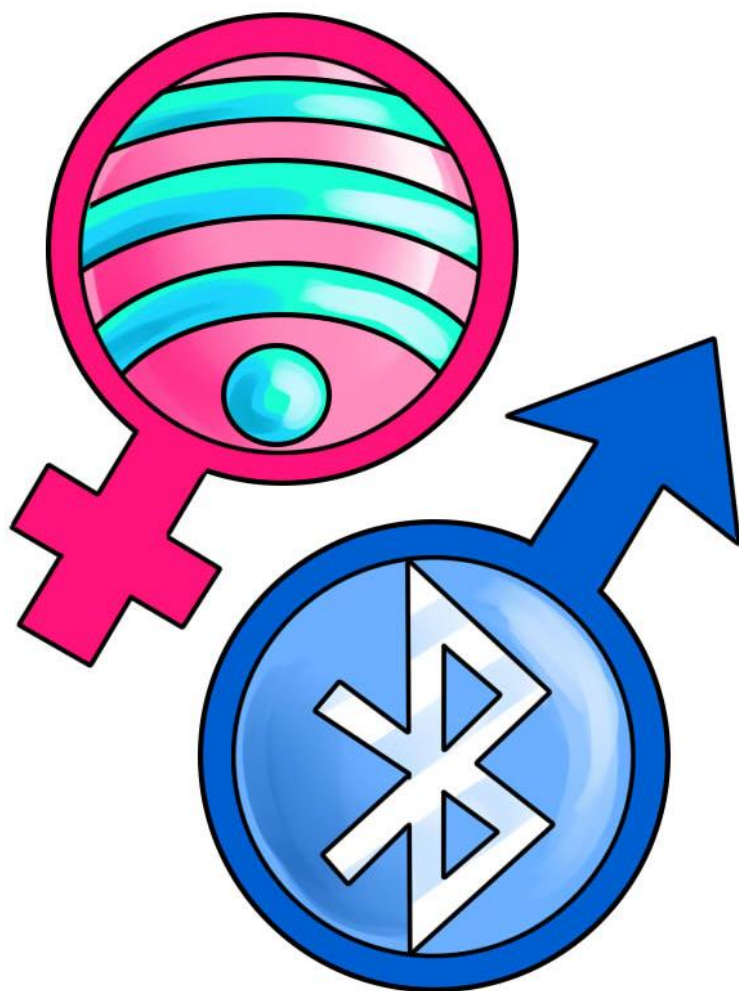
OBSAH ČÍSLA:

Úvod.....	2
Deník Třinečáka.....	3
Rozhovor s HC Ocelářem.....	4,5
OneDrive vs. DropBox.....	6
Kabátické panorama.....	6
R.I.S.K.....	7
Poetik - Čeká.....	8,9
Komiks & Perličky ze školních lavic...	10
Nebe plné hvězd.....	11
Zajímavosti o lidském těle.....	12
Šifry.....	13
Spojovačka.....	13
Studen(ťak)é horoskopy.....	14,15
Kontakty.....	16

ÚVODNÍK

Vzpomínáte si na video z posledního zvonění, ve kterém maturanti netrpělivě čekali, až budou vypuštěni jako divá zvíř na oběd, oblečení v závodních dresech a štěrkali klíči jako pominutí? My to cítíme stejně! Jen to nebude běh o život na oběd, ale běh o život ze školy – už aby byl konec! Držíme palce, abyste dostali „ukázkové“ vysvědčení, a abyste si užili poslední Ámosovo číslo!

*Užijte si tohle číslo,
Vaše redakce :3*

MOUDRO MĚSÍCE:

ŽENY jsou jako WIFI. Vidí všechna dostupná zařízení, ale spárují se s tím nejsilnějším.

MUŽI jsou jako BLUETOOTH. Bez dotazů se spáří s každou, která je aktivní. Jakmile jsou s ní, jsou aktivní, jakmile je ona mimo dosah, automaticky vyhledává nové zařízení.

ČAU DENÍČKU,

to bys neuvěřil, co se mi stalo tentokrát. Vůbec nejsem pověřčivá osoba, ale po dnešním dni asi začnu být. Začalo to úplně nevinně jako vždycky. Po škole se těším na oběd a pak, až přijdu domů, vypnu hlavu a začnu psát. Božský klid, který na mě čeká, nemůže narušit ani nadílka od ptáčka, kterou jsem po cestě schytala na drahou bundu, ani to, že mi ujel autobus.

Klidně a vyrovnaně si sedám do mého spisovatelského křesla. Pomalu usurpuju z lípového čaje. Idylka... Podkládám pero na papír, slova se hrnou z hlavy... „Možná dnes napíšu ódu.“

Když v tom do pokoje vrazí brácha. „Ségra! Ona se se mnou rozešla!“ Soucitně na něj pohlédnu a odložím pero. „Cože? Jak se to stalo?“ s předstíraným zájmem se ptám, ale pravdivou odpověď známe všichni. Je to pako, proto. „Jsem pako, ségra!“ odfrkl. „Ne, nejsi.“ Milosrdně mu lžu. „Dneska se mě z ničeho nic zeptala, která holka ze třídy se mi nejvíce líbí. Tak jsem jí popravdě řek, že Verča.“ *Je to pako!* „Aha. No tak to se jí nedivím.“ „Myslíš, že je to vážné?“ vykřikl zoufale. „Na blbost není lék... Jo myslím,“ utrousila jsem. „To ne! Co mám dělat?“ obrátil se na mě s nadějí v očích. „Nech to být a zítra ji do školy přines tulipány.“ „A co když si najde mezi tím někoho jiného?“ *Tak to je taky pako*, pomyslím si. „Nemám jí radši zavolat?“ „Jak chceš...“ váhala jsem. Jestli se dají znova do kupy, budu mít pokoj opět pro sebe, protože půjde za ní... „Jo určitě jí zavolej!“ „A co jí mám říct?“ Pokrčila jsem rameny. Zvedla mu to. „Ahoj. Terko.“ Vytřeštil oči. Něco po něm zařvala. „Řekni jí, že ji máš rád,“ poradila jsem mu. Najednou to vypadalo, že tahle věta zachrání můj den, když řekl: „Jak se máš?“ Plácla jsem se do čela. Típla mu to. „Co teď?“ zeptal se mě. Znovu jsem pokrčila rameny. „Jdu psát ven. Přines jí zítra tu kytku.“ Neochotně přikývl.

Krásně jsem se rozvalila pod rozkvetlou třešňí. *Dnešní den přece bude stát za to*, pomyslela jsem si. Když tu se vedle mě v pergole objevila babička: „Markétko, prosím pojď mi pomoci, Fifi už zase uvízla v hnoji...“

ZPOVÍDANÁ OSOBA: Šimon Hrubec (brankář)

FINÁLE TÉTO SEZONY BYLO OPRAVDU ZAJÍMAVÉ A DIVÁKŮM DRÁSALO NERVY. TITUL BYL OPRAVDU NADOSAH RUKY... KDE SE PODLE VÁS STALA CHYBA?

Myslím si, že byla v prvních dvou zápasech. Oba domácí zápasy jsme prohráli. Nevím, možná jsme byli uchláhlení tím, že jsme porazili strašně silnou Spartu. To bylo PlayOff jak víno. To byl prostě boj, žádný hokej, ale normální bitva!

Já nevím, možná jsme to trochu podcenili.

KDYŽ JSEM SE DÍVALA DO VAŠÍ SOUDISKY, VŠIMLA JSEM SI, ŽE JSTE VŽDY HRÁL JEN ZA ČESKÉ TÝMY. BYL TO ÚČEL?

Takovou otázku mi nikdo nepoložil. Až teď si to uvědomuju. Není to účel. Možná je to tím, že jsem z jižních Čech, takže jsem neměl moc možností, kam přejít. Snažil jsem se být v okolí – když jste třeba v Českých Budějovicích, tak samozřejmě týmy spolupracují s těmi, které jsou jim nejbližší, aby hráči nemuseli dojíždět.

Dá se říct, že mým jediným přestupem (když neberu mládež) byl Trinec, přestože vždycky jsem byl spíš budějovickej, pak přišlo na řadu Slezsko.

PROČ JSTE SI VYBRAL ZROVNA TŘINECKÝ HOKEJOVÝ KLUB?

Ta prestiž hráčského klubu! Víím, že v České republice jsou dva top kluby; jeden je Trinec a druhý Sparta. Právě asi jeden z nich, protože chci něco dokázat. Když hrajete za tým, který má takové ambice, tak s ním můžete něco vyhrát – vyhrát titul.

MÁTE I TEĎ, V KARIÉŘE BRANKÁŘE, NĚJAKÝ HOKEJOVÝ VZOR?

Ne, jak postupem času stárneš a vyvíjíš se, tak se ti ty hokejové vzory mění. Mým vzorem, když jsem byl malej, byl Patrik Roy. Tenkrát jsem dostal jeho dres, postupně jsem začal sbírat jeho kartičky a celkově si ho oblíbil. Pak jsem určitě sledoval Nagano, jako každý hokejista.

Takže řeknu, že dva roky jsem uznával Haška, protože to, co předvedl na Naganu, je neskutečné. Jenže během dospívání si začneš všimnout i jiných golmanů a jejich stylů chytání, třeba na ty v NHL a ve švédské škole.

CO ŘÍKÁTE NA NÁVRAT VAŠEHO KOLEGY ZDĚNKA IRGLA? JE TO PŘÍBĚH JAKO Z HOLLYWOODSKÝCH FILMŮ.

No, tak to máte pravdu. Kdyby se ještě teď vyhrál ten titul, šlo by to i zfilmovat! Je to inspirativní a motivující. On je člověk jak blázen, samozřejmě v dobrém. Nevím, co k tomu říct. Je to obdivuhodné.

Šimon Hrubec v akci

NAPADÁ MĚ, V ČEM SE ASI LIŠÍ TRÉNINK BRANKÁŘE OD TRÉNINKU OSTATNÍCH? BRANKÁŘ MUSÍ MÍT NEJSPÍŠ OBROVSKÝ POSTŘEH A PŘEDVÍDAVOST, ŽE?

Od toho máme trenéry jak kondiční, tak mého trenéra brankářů, který přesně ví, jaké tréninky má naordinovat. Bavím se teď o letní přípravě. Když nám brankářům řekne ‚Jde se běhat!‘, tak se jde běhat, když zavelí ‚Budem házet tenisákama!‘, tak se jde házet. Je to prostě v jeho režii.

Trénujeme o něco odlišněji než zbytek týmu; co se týče třeba posilovny, nezvedáme tak těžké váhy. Ale tak z 90% děláme normálně s týmem. Plus to, co dostaneme navíc od trenéra brankářů a od kondičních trenérů.

ONEDRIVE VS. DROPBOX

Obě tyto aplikace jsou si velmi podobné, až identické. Jsou to totiž uložště na vaše fotky, videa a další různé dokumenty. K těmto souborům pak máte přístup na jakémkoliv vašem zařízení, na kterém je jedna z těchto aplikací nainstalována (*samořejmě to nebude fungovat, když si na telefon nainstalujete OneDrive a na Notebook DropBox*). Obě mohou fungovat mezi více počítači nebo mobily, mezi kterými můžete sdílet uložené aplikace. Obě aplikace jsou velmi bezpečné, tedy pokud si nastavíte heslo. Obě dvě aplikace fungují jak na Android, iOS tak i na Windows phone a na všechny notebooky. Aplikace bych doporučil obě, ale je na vás, jestli si zvolíte DropBox či OneDrive. Jsou totiž obě vynikající.

Hodnocení: **DROPBOX 95%** (*kvůli grafickému zpracování*)
ONEDRIVE 90%

Kryštof Kocur

TIP NA VÝLET

KABÁTICKÉ PANORAMA

Z kuchyně slyším řvát Hitrádio Orion, jak nadšeně uvádí jednu z písniček skupiny Kabát. Zatímco už slyším první sloku, rychle prohledávám portál **KUDY Z NUDY**, abych mohla najít další **TIP NA VÝLET**, který si „každý jistě čte a inspiruje se tím“. A v tom mi můj prohlížeč ukáže na stránku týkající se rozhledny jménem Kabátice. Jaká náhoda. Toto si přímo žádá o to, abych o této rozhledně poblíž **FRÝDKU-MÍSTKU**, v obci **CHLEBOVICE**, napsala. Jenom doufám, že ten můj kabát zůstane až do příští zimy ve skříni, na teplé počasí už si začínám pomalu zvykat. Každopádně zpět k tématu.

Není to tak dávno, co se rozhledně říkalo „**PANORAMA**“. Pod pojmem **KABÁTICE** se totiž označoval svah, na kterém rozhledna stojí, jenže lidem se zřejmě nechtělo pamatovat dvě jména naráz, proto začali rozhledně a svahu říkat stejně. No, každopádně, ať už se jmenuje Kabátice nebo Panorama, určitě stojí zato se na ni jet podívat, ale doporučuji si vzít **KABÁTY**. Tam nahoře to bude určitě foukat.

Katka Kotarová

RISK

Rozvojevě Inovativní Studentský Klub

V pondělí 22. 6. se máme ještě učit, jako vážně...

... ale část z tohoto dne se většina z vás může účastnit přednášky o komunikaci a asertivitě, kterou povede

JAKUB ŘEŘICHA (*konzultant a osobní coach*)

od 9:00 do 11:00 v aule !!! Těšíme se...

Dobble turnaj !

Kde: Studentský klub

Kdy: 23.6.

11:00 - 12:30

Pro všechny, kteří se chtějí pobavit
(ceny pro vítěze zajištěny).

Dnes si v poetickém okénku, představíme spolužačku Ivetu. Chodí do 3. D, je vždy usměvavá, spolehlivá a co víc, ve škole jí to moc pálí. Tímto rokem se účastnila literární soutěže Ředitelem železáren – co v první řadě prosadím a proč. Umístila se na 2. místě a to žádné první místo nebylo!

Neskončilo to ale jen u soutěže. Ráda si píše i pro sebe do šuplíku. Jednu z jejích prvotin Čeká, si můžete přečíst a posoudit sami.

ČEKÁ

Iveta Trombíková

Čeká. Na nohou barevné sandálky. Blondřaté vlásky v roztomilých kudrlinkách dopadají sotva po ramena. Obličej zdobí dětský úsměv a studánkové oči září očekáváním. Kolem procházejí lidé. Velcí, malí, děti i dospělí a všichni se usmívají na krásný slunečný den. Jede kolem i zmrzlinář se svým pojízdným krámkem. Zastaví se u děvčátka. To šmátrá po všech kapsičkách po nějakém penízku. Když jej nalézá, vymění jej s radostí za kopeček jahodové mňamky. A čeká dál. Čeká a přitom líže smetanovou zmrzlinu. U nedalekého stromu se motá malé štěňátko. Jak je roztomilé s těma svýma plandavýma ušima a malým ocáskem. Hraje si, poskakuje, štěká. Stačilo by na něj zavolat, přilákat jej na zbytek kornoutku. Ona váhá, ale nakonec k němu přichází nějaký kluk a bere si jej sebou domů. On a ne ona. Proč? Mohla přece... Ale ne, beztak by ji to rodiče nedovolili, tak jenom stojí a čeká. Ted' přemýšlí. Trápí ji škola. Mohla by se trochu lépe učit, vždyt' roky plynou jako voda a za chvíli se bude muset rozhodnout, kam půjde dál. Ale s takovým vysvědčením se nikdy na medicínu nedostane! Co s tím? Možná by se měla někoho zeptat. Říct, že tomu nerozumí. Ale vždyt' by se jí všichni jenom smáli. A tak čeká. Čeká, stále čeká. Rukou si přejde po tváři. Nahmatá červený pupínek – ten nejhorší projev dospívání! Z dálky na ni mává Vladka. Má ted' doma nějaké problémy. Často mluví

záhadně a přiznala se, že chce odtud utéct. Dokonce ji přemlouvala, ať to udělají spolu. Měla by o tom někomu říct? Nebo si s ní pořádně promluvit? Teď stojí na druhém konci cesty a pořád na ni mává. Má šanci. Může se ji přece zeptat a ukázat ji, že nemusí před každým problémem utíkat. Trošku ji povzbudit. Místo toho ale stále jenom čeká. Čeká a čeká. Svět mezitím trochu zešedivěl. Není tak barevný jako dříve. Slunce se chová za hory a černé těžké mraky teď pokrývají oblohu. Nejspíš bude za chvíli pršet. Ona vytahuje z kabelky zrcátko a kontroluje si make-up. Vypadá perfektně. To je přece hlavní. Jen co se opět rozhlédne po okolí, vidí na lavičce hned proti ní sedět kluka. Má krátké kaštanové vlasy a zelené oči. A usmívá se na ni. Ona se také usmívá. Líbí se jí. Má však v hlavě zmatek. Chtěla by jít k němu, ale nechce, aby to zase dopadlo jako s Michalem. Jsou všichni kluci stejní? Tenhle na to nevypadá. Není si však pořád jistá. Svádí se v ní boj. Měla by to přece jenom zkusit, vždyť se na ni tak hezky usmívá už takovou dobu! Kluk se zvedá a jde přímo k ní, ale najednou se odněkud objeví vysoká blondýnka, vezme ho za ruku a jdou spolu pryč. Ona se jenom otočí a dívá se, dokud jí oba nezmizí z dohledu. Cítí se teď strašně sama, když tam tak stojí a čeká. Z nenadání však vykročí kupředu. Ze začátku pomalu a pak se dá do běhu. Už pochopila. Nechce dál čekat! Jde si svému štěstí naproti!

Zkoušení z dějepisu - BaliThor Dábrla

II.E: „Ta tvoje plastická guma je na prd!“ „No jo, ne každý má tak dobrou gumu jako M.M!“

Žák v biologii: „...a to mají ti štíři tak tvrdé ty klepeta?“

UZLÍNA RADARI: „Ano, velmi pevné.“

Žák: „Takže by s tím šlo otevřít pivo?“

Neúspěšné zkoušení z dějepisu.

BALITHOR DÁBRLA (naštvaně rozhodí rukama): „Já když se vás zeptám na něco, co souvisí s dřívějším učivem, už jste pěkně v prdeli!“

Písemka na nerovnice - Parcela Mentorová

NEBE PLNÉ HVĚZD

Možná se vám už stalo, že jste se rozhodli se svou holkou jít na místo, kde byste mohli strávit romantický večer pod oblohou plnou hvězd. Přišli jste a s očekáváním zvedali hlavy. To, co jste viděli, vás však muselo zaručeně překvapit. Na obloze bylo pár hvězd a celá obloha měla lehce oranžovou barvu. Při troše štěstí se vám podařilo najít velký vůz a mohli jste jít zase domů. Jediný objekt, který jasně zářil, nebyl bohužel na obloze, bylo to město. Přesněji tisíce lamp, se kterými hvězdy nemůžou soupeřit. Jejich jas je natolik silný, že se „rozlévá“ po obloze ještě daleko za městem. Pokud jste se ještě nevzdali svého cíle a stále toužíte spatřit nebe plné hvězd, tak vás ujišťuji, že to je možné.

Možností je více. Nejjednodušší je vyrazit do hor. Naše Beskydy jsou k tomu jako stvořené, protože se zde nachází oblast tmavé oblohy. Nebe je zde opravdu plné hvězd a v létě zde zaručeně uvidíte mléčnou dráhu táhnoucí se od jižního obzoru.

Je tedy opravdu nutné šlapat až daleko do hor? Nedalo by se nějak zařídit, abychom mohli vidět více hvězd z našich domovů? Opravdu je představa, že popijíte kávu na náměstí s hvězdami nad hlavou až příliš luxusní? Podle mě není. Myslím si, že nebe plné hvězd nám lidem už od pradávna patřilo a byli to teprve naši rodiče a prarodiče, kteří nás o ně připravili. Je teď na nás, jestli se smíříme s tím, jak vypadá noční obloha ve městech nebo se to pokusíme změnit.

Důvodů, proč bojovat za nebe plné hvězd je mnoho a pokud byste se chtěli s některými z nich seznámit, tak se přijďte podívat na přednášky a výstavy. V Čajovně v pohodě bude už 28.5. přednáška, na kterou naváže měsíční výstava fotek s tematikou noční oblohy. V červenci se pak přednáška i s výstavou přesune do městské knihovny Třinec.

A nyní už opravdu poslední otázka k zamyšlení. Co chcete, aby si vaše děti představily pod slovem hvězda? Justina Biebra a nebo jeden z těch zářivých drahokamů na noční obloze.

Lukáš Šupík

LIDSKÉ TĚLO

- Blondýny mají více vlasů než černovlásky
- Celková plocha receptorů reagujících na pachy je u člověka 5 cm², u psa 65 cm² a u žraloka 155 cm². Tohle je důvod, proč mají zvířata o tolik lepší čich
- Průměrný svobodný muž je o pár centimetrů nižší než průměrný ženatý muž
- Pokud byste měli v ústech úplně sucho, nebyli byste schopni rozlišit žádnou chuť
- Alergií na vodu trpí okolo třiceti lidí na světě. Pokud se zpotí nebo rozpláchnou, objeví se jim bolestivé vyrážky

- Naše oči jsou od narození stejně velké, ale nos a uši rostou až do smrti (*uši v průměru o 0,24 cm ročně*)
- Člověk má na hlavě průměrně 100 000 vlasů. Každý vlas vyroste okolo 13 cm za rok
- Lidský plod získává otisky prstů už po 3 měsících
- Stále vidíte svůj nos, ale váš mozek to ignoruje
- Lidé s modrýma očima jsou citlivější k bolesti
- Kost je 5x pevnější než ocel. Stehenní kost je pevnější než beton

Zdroj: <http://michal.skrabalek.cz/nazory/300-zajimavosti-o-lidech-prirode-a-vesmiru>

Táňa Pomořňáková

Jelikož nám už té školy moc nezbývá, mrkneme se na to, co nás čeká o prázkách! Kdekdo určitě pojedete na dovču k moři, do hor nebo jednoduše přespíte u babičky... Ale pozor, počasí nám nepřeje! Meteorologové hlásí bouřky, tsunami a kroupy. A co modré nebe a sluneční brýle, kdy je máme jako využít? Rosničky kvákají, že pěkně má být jen do 1. července... **PECH!!**

RYBY

Tvoje prázky? Nuda. Budeš vzpomínat na ty krásné chvíle, kdy ti učitelé cpali do hlavy jen samé užitečné věci, a z celého srdce si budeš přát, aby ty zatracené prázdniny už skončily!!

STŘELEK

Poslední dny školy už absolutně nevnímáš. Myslíš jen na jediné – čerstvý vzduch, lahev kofoly (ano, **KOFOLY**) a řůru volného času, který o prázkách budeš mít jen pro sebe!!

RAK

Raději se před vysvědčením moc neflákej. Táta ti nabalí svým koženým páskem takový nářez, že si celé prázky nesedneš, jestli nebude spokojený.

ŠTÍR

Díky 6.B už víme, že naši školu vedou Ilumináti... Ale proč tě to tak bere? Škola končí a ty místo radosti sedíš v knihách, odhodlaný/á vyvrátit tu teorii...

LEV

Trapas! Jako jediný/á ze třídy nepřineseš své třídní v den vysvědčení kytku... Ty víš ale své – zaslouží si to. Za ty hnusné známky, které ti dá...

KOZOROH

Až se budeš se svou drahou polovičkou címat na lavičce v parku, uvědom si, že většina našich učitelů bydlí v Trinci a takové „neetické“ chování ti dají příští školní rok pěkně sežrat!

Připadáš si jako černá ovce – když jdeš po ulici, lidi se za tebou otáčejí a divně se tlemí... Možná to bude tím, že na tebe omylem jeden kominík upustil kýbel s popelem?

VÁHY

Na konci školního roku budeš za třídní hvězdu. Všichni budou obdivovat tvou odvahu... Ne každý má na to utkat se tváří tvář učitelům i o prázdninách! Ach ano, budeš dělat opravné zkoušky.

BERAN

Dokud nebudeš mít v ruce ten „diplomový“ papír, s připraveností nepolevuj. Záludný učitel matematiky je schopen kdykoliv udeřit, i den před vysvědčením!

BYK

PANNA

Budeš velmi bohatý/á. Za krásné vysvědčení ti dá „odměnu“ nejen štedrá babička, ale i taťka s mamkou a dokonce cestou ze školy najdeš na chodníku papírovku! Hold dítě štěstěny!

Chybí ti maturant/ka, do které(ho) jsi odjakživa paf a už ho/ji na škole nevidáš? Nezoufej, přijdou další! Při nejhorším se mrkni do nižších ročníků...

BLÍŽENCI

VODNÁŘ

Říkáš si: „Můžu vůbec s takovou postavou vylézt na bazén? Před lidmi? V plavkách? Ještě se mě zachránci velryb pokusí odtáhnout zpátky do moře...“ Co šlíš?! Jsi štíhlý/á jako proutek!!

UPOZORNĚNÍ: Horoskopy nejsou vypočítány na základě žádné profesionální věštecké činnosti, jejich naplnění je čistě náhodné!

REDAKCE :

Táňa Pomothyová (*šéfredaktorka, rozhovory*)

Zuzana Lipovská (*zástupce šéfredaktorky,
ilustrace, grafická úprava, korektura, horoskopy*)

Kamil Cinkraut (*R.I.S.K.*)

Kryštof Kocur (*recenze*)

Hanka Jastrzemska (*texty*)

Katka Kotasová (*tip na výlet, texty*)

Soňa Mucinová (*texty*)

Markéta Masárová (*deník*)

KONTAKTY :

casopis.amos@gymtri.cz (*e-mail*)
Studentský časopis – Ámos (*facebook*)

Sponzorem tisku, který zprostředkovává **TISKÁRNA PROprint SPOL. S. R. O.**,
je **SDRUŽENÍ RODIČŮ A PŘÁTEL ŠKOLY PŘI GYMNÁZIU TŘINEC**

Spolek rodičů a přátel
školy Gymnázia Třinec

T I S K Á R N A
PROprint
spol. s r.o.